

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Multorum magnatum ac Principu[m] miseranda mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

564 Cap. L I. Diuini iudicij equitas, etiam in Phoca Imperatore, esse neglecta, plurima contra rationem acta, quibus vel in ipsa venatione sibi vitæ filum incidere meruerunt?

X.

S. Greg. Tu-
ron. hist.
Franc. lib 3.
cap. 36. Ba-
ron. tom. 7.
An 552, 19,

Luculentum eiusce rei, in magno Satrapa narrat exemplum idem D. Gregorius Turonensis in Parthenij nece, cui regni Francorum à Theodoberto rege cura commissa erat. Sic enim scribit: *Franci, cum Parthenium in odio magno haberent, pro eo, quòd tributa eis antedicti Regis tempore inflixisset: ille verò in periculo se positum cernens, confugium ab urbe facit, & à duobus Episcopis suppliciter exorat, ut eum ad urbem Treuericam deducentes, populi sanientis seditionem suâ predicatione comprimerent. Quibus eantibus, nocte dum in stratu suo decumberet, per somnium vocem magnam emisit, dicens: Heu, heu succurrite, qui adestis, & auxilium ferte pereunti. A quo clamore expergefati, qui aderant, interrogabant, quid hoc esset? Respondit ille: Ausanius amicus meus cum Papianilla coniuge, quos olim interfeci, ad iudicium me accersebant, dicentes: veni ad respondendum. Zelo enim ductus ante aliquot annos conjugem innocentem amicumq; peremerat. Igitur accedentibus Episcopis ad antedictam urbem, cum strepentis populi seditionem ferre non possent, eum in Ecclesia abdere voluerunt, scilicet ponentes eum in arca, & desuper sternentes vestimenta, qua erant ad usum Ecclesia. Populus autem ingressus, per scrutatusq; vniuersos Ecclesia angulos, cum nihil reperisset, frendens egrediebatur: Tunc vnus ex suspitione locutus, ait, in Arca, in qua non est inquisitus aduersarius noster. Dicentibus verò custodibus, nihil in ea aliud, nisi ornamenta Ecclesia contineri, illi clamorem postulant, dicentes: Nisi referaueritis velocius, ipsi eam sponte confringemus. Deniq; referatâ arca, amotis linteaminibus, inuentum extrahunt plaudentes, atq; dicentes: Tradidit Deus inimicos nostros in manus nostras: Tunc cadentes eum pugnis, spatisq; perurgentes, victis post tergum manibus ad columnam lapidibus obruunt. Vixisset diutiùs Parthenius, si rexisset clementiùs.*

Senec. Oed.
act. 3.

*Qui sceptrâ duro saeuus imperio regit,
Timet timentes, metus in Authorem redit.*

XI.

Frâc. Petrar-
cha l. 1. de re-
med. vtriusq;
Fortun. dial.
95.

Legem patitur, quâ vititur, qui crudelis est in imperando. Doctè Petrarca scribit, qui talem statum consecutus est, consecutum esse statum cèrti laboris, euentus ambigui, sed vt plurimum infelicitis. *Non te ad historias veteres, inquit, atq; externas mittam: quis*

quis Pherai Alexandri exitus? quis Dionysij Syracusij? quis Agri-
 gentini Phalaridis? quis Hannonis Pæni? quis Eleacri Heracleensis?
 quis Ephyrensis Aristotini? quis Lacedæmonij Nabidis? quis Hippar-
 chi deniq; Atheniensis, quem occidisse immortalis gloria interfectoribus
 fuit? Non ad recentiores, atq; domesticas, Cassium, Meliumq;, &
 Manlium Romanos ciues, Catilinam quoq; & Gracchos, & Apulej,
 non tyrannos quidem, sed tyrannidem affectantes; inq; impijs conati-
 bus deprehensos, ceptoq; prohibitos atq; oppressos. Non postremò ad illos,
 qui maiores non meliores iusti velo, Imperij trucem texere tyranni-
 dem atq; injustam, Caium scilicet ac Neronem, Domitianum & Com-
 modum ac Bastianum, reliquosque eius Ordinis, solo nomine Princi-
 pes, quorum mens tyrannica ac Tyrannicus finis fuit, sed ad alios quos
 auorum patrumq; memoria, seu etiam quos atas ac regio presens vi-
 dit: hos ego, ne distantibus te fatigem, circumspicere & contemplari
 jubeo, videbis vsitatum, & communem Tyrannorum exitum, aut gla-
 dium, aut venenum, vereq; illud à Satyrico dictum dices: Ad gene-
 rum Cereris sine cade, & vulnere pauci Descendunt Reges, & sicca
 morte Tyranni. Eiuscemodi autem tragicos casus, non sine æquil-
 sima DEVS causa fieri permittit, siue justos, siue injustos Princi-
 pes isti habuerint aggressores. Quod mea mens non est decidere.
 Illud ad DEI prouidissimam sapientiam dilaudandam sufficit,
 quòd talibus exemplis, vel reos meritò voluerit plecti, vel etiam
 innocentes passus sit occidi, vt in humana potentia nemo ni-
 mium fidat. Quò quis altior est, altiùs cadere potest: & quem
 omnes timent vnum in terris, vaus timet omnes. Quod Clau-
 dianus cecinit his verbis.

*Qui terret, plus iste timet: sors ista tyrannis
 Conuenit, inuideant claris, fortesq; trucident,
 Muniti gladijs viuant, septiq; venenis
 Ancipites habeant arces, trepidiq; minentur.*

Claud. 4.
 Honor.

